

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Schedvla Illvstrissimi Viri, Porrecta Romanis, Edita Barcinone Anno
MDCXLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

qua pollet, divina ingenij vi & solertia, eruditionis præstantia, atque rerum usu, regij Consistorij decreto in integrum restituatur. Sanè dissimulandum non est in variis caussarum figuris cognitionem adversus Clericos à regis magistratibus suscipi, lites de possessione beneficiorum & jurum ecclesiasticorum moras ab iisdem dirimi, & alia quædam nonnulla in foro disceptari, quæ jure communi ad jurisdictionem ecclesiasticam pertinent. Sed eam potestatem usurpant, tum ex privilegio atque ex indulgentia sedis apostolicæ, tum ex pactis cum eadem sede initis; quam alioqui, quatenus Decretis & Canonibus esset contraria, sine dubio abjicerent.

Sed istam nobilem controversiam, ceterasque hujus generis, in quibus inspiciendis me versari oportet, diligentius & cum otio tractabo, quando per regiam majestatem licebit soluto à severioribus ordinandæ Cataloniæ curis, quibus ex ejus mandatis adstringor, ab hac provincia discedere. Interim à pristino colendæ Romanæ Ecclesiæ studio non destiti, publicata elegante illa Vigilij Summi Pontificis epistola decretali hætenus inedita, imò verò etiam incognita, pro confirmatione Quintæ Synodi, de qua tantopere eruditi laborabant. Eam verò epistolam non solum ex arcanis Bibliothecæ regię penetratilibus erutam in lucem edidi, sed dissertatione quoque satis accurata, & illius epistolæ fidem ex vetustissimo codice Græco descriptæ, & Vigilij institutum in perplexa Trium Capitulorum disputatione asserui, incautamque Eminentissimi Cardinalis Baroniæ narrationem, quæ Romanæ Ecclesiæ po-

restatem pessumdabat, ex genuino Actorum Quintæ Synodi sensu disjunxi, gratiam à piis tanti viri manibus consecuturus, ob pietatem, ejus exemplo, à me omnium fidelium matri hac in parte studiosè exhibitam. Sanè explicari non potest quantum hujus epistolæ publicatio profuerit ad firmandam apostolicæ sedis auctoritatem erga Concilia generalia, quæ apud Gallicanos Academicorum Magistros, majorum suorum Decretis inhærentes, valde nutabat.

Accessit altera quoque à me confecta lucubratio *De primatu Lugdunensi & ceteris Ecclesiæ primatibus*: in qua novis ex mera antiquitate petitis observationibus, passim Romani Pontificis dignitas amplificatur, ejusque in Metropolitanos per Occidentem & Orientem, explicatis Concilij Chalcedonensis canonibus nondum, ut puto, intellectis, antiquissima primi judicij cognitio demonstratur. Ut autem perpetuum esset mea erga sedem apostolicam observantiæ monumentum, duas illas quas retuli dissertationes in elegantissimum Conciliorum corpus, quod è typographia regia Parisiis nuper prodiit in lucem, excudi curavi; adornatis quoque specialibus singularum Exercitationum editionibus, in earum lectio antiquitatis ecclesiasticæ studiosis facilius pateret, neminemque lateret omnia mea consilia ad reverentiam parenti & magistræ omnium Romanæ Ecclesiæ exhibendam destinari: cujus cognitioni supremoque judicio, ut dixi, atque Innocentij X. Beatitudini, qui hodie divini numinis auspiciis Ecclesiæ unitatem regit, quascunque publicavi lucubrationes devotissimè submitto.

BARCINONE XIX. MARTII MDCXLVI.

SCHEDVLA

ILLVSTRISSIMI VIRI,

PORRECTA ROMANIS,

EDITA BARCINONE ANNO MDCXLVI.

ETRVS DE MARCA ordinarius in sacro Regis Christianissimi Consistorio Consiliarius, in supremo Navarræ Parlamento Præses, ad episcopatum Conforanensem nominatus fuit à Rege immortalis me-

moræ Ludovico XIII. die xxviii. Decembris MDCXLII.

Superiori tunc anno publicaverat Librum *De Concordia Sacerdotij & Imperij*: de quo controversia mota fuit Romæ, ac si libertati ecclesiasticæ in quibusdam capitibus adversaretur.

Post nominationem suam, Eminentissimi Cardinalis Barberini auctoritatem interpellavit, ut ejus ope sibi episcopatus à Summo Pontifice conferretur. In quo operam suam Eminentissimus Cardinalis spondit; dummodo ratione aliqua, offensæ quorundam ex libri illius editione contractæ Marcæ satisficeret. Rescripsit illè juxta Entinentiæ suæ sententiam. Interim Episcopus Marinoneus, vir in Curia Romana magni nominis, ad discutiendum librum delegatus, retulit scripto nihil in eo contineri quod esset nota inurendum, imò verò lucubrationi illi episcopatum deberi.

Hac relatione facta, postulavit Eminentissimus Cardinalis à P. de Marca ut sententiam suam de cura Principum in rebus ecclesiasticis liquidò promeret, eosque legibus Ecclesiæ subdi, non præesse, in iis rebus, doceret. Quod ille abundè impleverat. Sed fato intercepti felicitis memoriæ Urbani VIII. obitus negotij istius lineam interrupit.

INNOCENTIO X. in pontificatum evecto, Eminentissimus Cardinalis Bichi de nominatione illa egit in sacro Consistorio die x. Decembris MDCXLIV. Sed suggerente Illustrissimo & Reverendissimo Assessore S. Officij querelam factam adversus librum *De Concordia*, sua Sanctitas libri discussionem commisit Eminentissimis Cardinalibus Spadæ, Barberino, Pancirolo, & Rapaciolo. Relatio negotij Cardinali Barberino mandata: qui illo penè momento, quo de libro acturus erat in Congregatione Cardinalium delegatorum, in Galliam se contulit.

Enimvero quoniam libri nova discussio negotium istud protractura erat in diuturnum tempus, ut omnem scrupulum amoveret ab animis judicum delegatorum, *Libellum* Barcinone Marcæ publicavit, quo editionis suæ consilium explicat, quod in colenda & augenda Ecclesiæ Romanæ dignitate præcipuè versatur: deinde opus integrum ejusdem Ecclesiæ & Innocentij X. Summi Pontificis censuræ submittit; & Principes custodes Canonum esse docet, non autem auctores. Quidquid verò præter Canonum & Decretalium mentem in Gallia circa res

ecclesiasticas agitur, id fieri ex privilegiis apostolicis, non autem mero jure regio, ut quidam autumabant Marcæ persuasum esse. Hunc libellum eo proposito typis mandari curavit, ut publica esset doctrinæ quam in hac parte sequitur professio; ita ut si quem Dissertationum ejus editio læserat, hujus libelli editione curaretur.

Iis qui apertas hæreses scriptis suis inspergunt venia datur, dummodo se Summi Pontificis censuræ submittant. Imò verò & hæreticis post publicam sacrilegæ impietatis professionem respiscensibus indultos in Gallia episcopatus fuisse notissimum est. Quid ergo est quod non expectare debeat P. de Marca à Summi Pontificis clementia, cum non solum Romanæ Ecclesiæ auctoritatem libro illo priore amplificaverit, sed etiam *Libello* nupero Reges à rebus ecclesiasticis regendis disertè arcuerit, & in omnem eventum quidquid peccavit in libri editione censuræ Pontificis Maximi subijciat.

Nihil ampliùs ex jure Decretalium ab hæreticis redeuntibus ad fidem catholicam exigitur, quam ut suæ perseverantiæ fidejussores præstent. Quam juris severitatem implet in hac causa. Profert enim attestationem quatuor Archiepiscoporum & octo Episcoporum Ecclesiæ Gallicanæ, qui constantia & pietatis ejus erga Ecclesiam illiusque jurisdictionem se sponsores Marcæ perhibent, aiuntque habendam esse rationem ejus temporis quo librum edidit, quia tunc Præsidis munereungebatur; atque addunt nullum à suæ professionis hominibus editum fuisse tractatum qui tantopere Ecclesiæ juribus faverit.

Quod reliquum est, expectat ut Eminentissimi Cardinales delegati tandem aliquando cognitionem ea de re instituant, Ecclesiæ vacanti & viri clarissimi famæ prospiciant, imò verò & Ecclesiæ dignitati, utpote quæ cum illius fama aliquo pacto conjuncta sit, præsertim cum de ea, quemadmodum & de vita ipsa, aliquoties periclitatus fuerit, cum adversus sectarios de fide disceptaret, & Edicti regij in Benearno pro catholice religionis tuitione lati executionem, juxta munus sibi à Rege impositum, olim urgeret.